कर्णोर्णौकपदाश्चास्यैर्निर्जुष्टं वृकनाभिभिः ।
कदलीषण्डसंरुद्धनलिनीपुलिनश्रियं ॥ २१ ॥
पर्यस्तं नन्दया सत्याः स्नानपुण्यतरोदया ।
विलोक्य भूतेशगिरिं विबुधा विस्मयं ययुः ॥ २२ ॥
ददृशुस्तत्र ते रम्यामलकां नाम वै पुरीं ।
वनं सौगन्धिकं चापि यत्र तन्नाम पङ्कजं ॥ २३ ॥
नन्दा चालकनन्दा च सरितौ वाह्यतः पुरः ।
तीर्थपादपदाम्भोजरजसातीव पावने ॥ २४ ॥
ययोः सुरस्त्रियः क्षत्तरवरुह्य स्वधिष्ण्यतः ।
क्रीडन्ति पुंसः सिञ्चन्त्यो विगाह्य रतिकर्षिताः ॥ २५ ॥
ययोस्तत्स्नानविभ्रष्टनवकुङ्कुमपिञ्जरं ।
वितृषो ऽपि पिबन्त्यम्भः पाययन्तो गजा गजीः ॥ २६ ॥
तारहेममहारत्नविमानशतसंकुलां ।
जुष्टां पुण्यजनस्त्रीभिर्यथा खं सतडिद्घनं ॥ २७ ॥
हित्वा यक्षेश्वरपुरीं वनं सौगन्धिकं च तत् ।
द्रुमैः कामदुघैर्हृद्यं चित्रमाल्यफलच्छदैः ॥ २८ ॥
रक्तकण्ठखगानीकस्वरमण्डितषट्पदं ।
कलहंसकुलप्रेष्ठखरदण्डजलाशयं ॥ २९ ॥
वनकुञ्जरसंघृष्टहरिचन्दनवायुना ।
अधि पुण्यजनस्त्रीणां मुहुरुन्मथयन्मनः ॥ ३० ॥
वैदूर्यकृतसोपाना वाप्य उत्पलमालिनीः ।
प्राप्तं किंपुरुषैर्दृष्ट्वा त आराद्ददृशुर्वटं ॥ ३१ ॥